

De J. Lull, el més gran pensador català,
és això : " No n'hi ha prou amb vèncer,
cal convèncer " .

Publicat a Barcelona, clandestinament, per " Acció Cívica per la Llibertat i la Pau", juny 1961.

" C I U T A D A N S : Dia darrera dia, la propaganda oficial, a través de la premsa, la ràdio i la televisió, recorda que fa vint-i-cinc anys era iniciada una guerra civil, i s'esforça de mantenir un ambient de discòrdia i d'odis, a recordar uns crims i callar-ne uns altres, a condemnar una part del país a continuar vençuda, a servir-se dels morts de la guerra per tal de mantenir els privilegis dels vius que exploten una trista victòria.

Contra aquest abús, contra aquest menyspreu de la sang vessada a totes dues bandes, contra aquesta interessada voluntat de fer impossible, un quart de segle més tard, la pau entre tots els ciutadans, hem d'aixecar-nos tots, en aquest vint-i-cinquè aniversari de la nostra gran tragèdia, per a invocar tots aquells que caigueren, al front o a la reraguarda, a les cunetes o a les presons, sota les bombes de l'aviació o els sofriments i la fam.

Catalunya que sofrí doblement aquella guerra i aquesta inacabable explotació de la victòria d'un dels dos bàndols contendents, que ha estat colpida en la carn dels seus fills i en el seu esperit, que s'ha vist perseguida i castigada en tots els aspectes de la seva vida cultural i material. Catalunya ha de donar l'exemple en aquest vint-i-cinquè aniversari de l'inici de la guerra civil, de la seva voluntat d'establir una pau duradora, basada en el respecte mutu i en el reconeixement dels drets dels homes, dels ciutadans i dels pobles.

Aquest 18 de juliol vinent, doncs, tots els catalans han de recordar els morts, TOTS ELS MORTS de la guerra, i commemorar llur sacrifici amb la plena voluntat d'obeir una nova etapa de la vida nacional. Cal que a tots els cementiris de Catalunya, les flors honorin el record d'aquells que moriren per l'ideal, dels qui foren assassinats per l'odi i dels qui patiren i sucumbiren sota els horrors de la guerra civil. Cal que a les esglésies i monesturs de Catalunya, els sufragis siguin oferts en memòria de TOTES LES VICTIMES DE LA GUERRA I DE LA POSTGUERRA. Cal que demostrem, amb actes cívics, amb manifestacions de dol, amb veritables demostracions de solidaritat ciutadana, que els catalans volem superar la guerra, superar el clima d'odi i començar un camí nou que dugui a tots els ciutadans, la dignitat i el civisme, les llibertats i els drets que caracteritzen totes les democràcies, la possibilitat de decidir i orientar els seus destins.

En aquest vint-i-cinquè aniversari de la guerra civil, Catalunya ha d'exigir que es faci la PAU. Fins quan tolerarem que aquesta pau ens sigui negada a TOTS en profit d'uns quants ?

- - - -

Fernando de Valera .-

Canciller del Govern de la República Espanyola, a l'exili, ha estat a Bogotà alguns dies, d'aquest mes d'agost, donant unes conferències sobre literatura, patrocinades pel Govern de Colòmbia.

També, està clar, ha vingut per a cercar contactes i obtenir opinions. No hi ha hagut cap acte gran, però sí converses privades amb diversos grups. Les seves declaracions, en aquests actes, són plenament acceptables i demostren un coneixement de la realitat nacional catalana, poc comú.

Ens plau de fer coneixença amb un home així, ple de bona voluntat, d'esperit de Dret i amb visió de la realitat. -

- - - - -

" A r r i b a " . - Aquest diari, de Madrid, el dia 21 de març del 1961, publicava un article titulat: " Las Emigraciones Políticas en el Mundo ", en el que deia, després de relacionar el nombre de ciutadans de 17 països, " España no figura en dicho cuadro, no puede inscribirse en el mismo, por elementales razones de orden legal y jurídico. Conceder a España una cifra de emigrados políticos, es tanto como montar un tinglado de falsedad sobre delezna - bles soportes puramente imaginativos (nosaltres ho subratllem !). Porque es perfectamente cierto que desde el instante mismo que el gobierno español otorgó en el año 1945, el indulto total por "delitos de rebelión militar" , " contra la seguridad del Estado" o " orden público", cometidos hasta el lro. de Abril de 1939 - tanto a los nacionales residentes en España como en el extranjero - y dos años más tarde legalizó la situación de los españoles exilados, la emigración política dejó de existir".

" Cuantos han querido reintegrarse a la patria, han podido hacerlo con todas las garantías legales. Han pasado los años, se han diluido los recuerdos, han cedido las pasiones que todo conflicto civil despierta y .... "

Cada any, fan una festa, que assenyalen molt bé, per tal de recordar-nos que en aital dia, foren declarats, uns com a vencedors i uns altres com a vençuts. Raó hi ha, com es diu en el primer article del present Butlletí.

Els articles de col.laboració seran publicats sempre que encaixin en l'ideari d'aquest BUTLLETÍ d' INFORMACIÓ CATALANA.

Feu-nos saber els canvis d'adreça.

Full repartit per la Diada de St. Jordi, d'enguany, a Barcelona :

" Campanya per la defensa de la Llengua i la Cultura Catalanes "

" Parleu sempre en Català "

" Escriviu sempre en català "

" Compreu llibres Catalans "

" E x i g i u : "

" Escoles Catalanes "

Premsa en català "

" Oficialitat del català a Catalunya "

Text català publicat al R.O. del Bisbat de Vic, el 9 d'abril 1960 :

" Quan el petit serà més gran podrà triar una altra llengua per a pregar si li va més bé que no pas la materna, i llavors ningú no hi tindrà res a dir, car amb tot el dret ell sol serà jutge de la seva causa ; però no està bé que, essent petit, hom no li doni dret d'optar, i se li passi al davant imponent-li una forma que no és la més natural, ni la més adient al sentit de l'Església. En bona hora s'ensenyi en llengua oficial tota la cultura que convingui, car aquest és un problema dels homes. Però no convé que el pedagog creï en els petits consciència que per a pregar i formar el pensament, s'ha de fer en llengua oficial, ja que això està lluny de la veritat i del sentit de l'Església, que sempre ha volgut que s'ensenyi a l'infant ambdues coses : pregar bé i ésser un bon ciutadà " .

El Fons de Cultura Econòmica, de Mèxic, conta com la Direcció de Censura d'Espanya, se les empen contra obres de literatura universals. I remarca, molt especialment, que Espanya forma part de l'UNESCO en les bases de la qual es fa constar que els països que en formen part han de garantir la circulació lliure de les idees i solament podran impedir la difusió d'obres que atemptin contra la seguretat nacional, la moral o l'ordre públic. Serà aquest el cas que han trobat en 121 obres ?

Dóna idea de la forma d'actuar la Censura espanyola, el fet que darrerament, ha censurat aquestes catorze obres :

Juan de la Encina : La pintura española

I.A. Leonard : Los libros del conquistador

S. Serrano Poncela : El pensamiento de Unamuno

Paul Diel : Psicoanálisis de la divinidad.

Ernst Cassirer : Filosofía de la Ilustración

" " : Las ciencias de la cultura

Martin Buber : Qué es el hombre ?

Edmund Wilson : Los rollos del mar Muerto

Mariano Picón-Salas : De la Conquista a la Independencia

Ch. N. Cochrane : Cristianismo y cultura clásica

Fernand Barudel : El Mediterráneo y el mundo mediterráneo en la época de Felipe II

Thornstein Veblen : Teoría de la clase ociosa

J.N. Figgs : El derecho divino de los reyes

Salomón Adler : La economía china.

Un gran Jardiner. - Si fós veritat, el premi se'l guanyaria un senyor anomenat " Domingo Juncadella " .

L'afany actual de dissoldre les institucions típicament catalanes, de respecte, ha mogut el règim actual imperant a Catalunya a desacreditar els seus actes més grans, entre els quals, la Gaia Festa dels Jocs Florals de la Llengua Catalana, a base de crear-ne a grapats, i així, desvirtuar-la.

Són cinquanta tres Flors Naturals (53 !!), les que han estat ja atorgades al dit Senyor Juncadella, que encara viu i per tant és susceptible d'aplegar-ne algunes dotzenes més.

Moltíssimes més que no pas les que guanyaren Verdager, Guimerà, Iglésies, Carner, Arús i altres grans literats de Catalunya plegats.

Es a dir, s'ataca la llengua, no se la deixa imprimir als diaris, ni se la deixa emprar en actes públics, però sí, de sota mà, es fomenten aquests estúpids jocs florals, per tal de rebaixar el prestigi de la nostra Llengua. La malícia, és gran !

- - - - -

Semi-vaga . - Fa algun temps, no pas massa, els tramvies començaren de marxar, a Barcelona, com aquell qui diu a mitja màquina, "au ralenti" .

Els homes de " la maneta " i el " carriel " que en diríem aquí, guanyaven Ptes. 51.30 al dia (un quilo de lletíes, en val ja 20.- , un de carn, 80.- i un de pernil, 210.- encara que aquesta menja, solament és amb els ulls que se l'empassen ...)

La setmana que finalitzava el 13 de maig darrer, foren arreglats els sous : ara cobren Ptes. 92.10.

Aconseguir, de cop, un augment del 80 % demostra un desgavell administratiu, que potser no té parió al món.

- - - - -

De " La Prensa " de Buenos Aires, 15 de març 1961 : " Los intelectuales españoles y la Censura " :

Un fiscal del Estado acaba de solicitar en España la pena de nueve años de cárcel, para cada uno de los diez prominentes españoles acusados de " delitos contra la forma de gobierno " ..... " los pueblos que en el mundo moderno luchan por los Derechos del Hombre, no admiten ni conciben que para la defensa de la libertad se la suprima y se castigue a los que la invocan, como se castiga en la Unión Soviética, en la China roja y en España, las tres naciones de específica servidumbre. Donde no es lícito pensar, hablar y escribir, sin temer que sucumba la libertad y con ello lo más precioso : la inteligencia " . ..... " Seria peregrino que, cuando en Moscú se piensa suprimir o suavizar la censura, los intelectuales españoles continuaran sometidos a ella. qué argumento le quedaría al régimen absolutista del general Franco si se confirmara la noticia rusa ? Sea un globo de ensayo o un anuncio de propaganda efectista, si la censura no desaparece de España continuará ella en el mismo bajo nivel de las naciones comunistas y de las oprimidas tras la cortina de hierro " .

- - - - -

Regla 22' - Verbs en ir

Certs verbs en ir són barbarismes que cal bandejar. Així, en el llenguatge parlat sobretot, són molt correntment usats: recurrir, incurrir, ocórrer, interrompir, corrompir, prorrompir, combatir, debatre, emetre, renetre, admitir, etc.

Generalment, aquests verbs són compostos dels quatre verbs catalans: córrer, rompre, batre i metre.

Remarqui's bé, doncs, que aquells verbs en català són: recórrer, incórrer, ocórrer, interrompre, corrompre, prorrompre, combatre, debatre, emetre, renetre, admetre, etc., i que s'han de conjuguar com aquells quatre verbs dels quals deriven.

No s'ha de dir ni escriure: recorreix, incorreix, ocorreixen, interrompin, corrompeix, prorrompeixen, emiteixen, renetim, etc., sinó corre, incorren, ocorren, interrompen, corromp, prorrompen, emeten, reneten, etc.

Regla 23 - Quan, Quant = Tan, Tant

Els mots quan i quant, que es pronuncien igualment no s'han de confondre en escriure'ls.

Quan és adverbi (invariable)

Quant és adjectiu (quant, quanta, quants, quantes)

Exemples: Quan vaig arribar a la impremta vaig exclamar: quant paper! Quan jo et deia que el negoci era dolent i quan insistia perquè no l'acceptassis m'haguessis cregut, quant diner t'hauries estalviat!

Per a escriure correctament quan o quant cal fixar-se només, si el mot és variable o no. Si és variable s'ha d'escriure quant; si no és variable s'ha d'escriure quan.

Així, en els exemples posats abans, el primer, el tercer i el quart quan són invariables; el segon i el quart són variables: quant paper, quants papers; quant diner, quants diners.

Tant és un adverbi que perd la t final quan va davant un adjectiu o un altre adverbi. No s'ha de confondre amb l'adjectiu tant que és variable (tant, tanta, tants, tantes)

Exemple: Tant de brogit i tant de soroll en van produir un mareig tan gran que una altra vegada no hi aniré tan aviat; per anar-hi, cal pensar-s'hi tant com per a canviar de pis.

Els dos primers tant són adjectius; els altres tres mots, tan, tan i tant són adverbis.

Per a escriure correctament tan o tant cal fixar-se, només, si és un mot variable o no. En el primer cas s'ha d'escriure tant; en el segon cas s'ha d'escriure tan.

També és una bona guia comparar els mots tan o tant amb el castellà. A tanto correspon tant; a tan castellà, correspon tan català.